

'Ze zijn verliefd,' giechelde Lien.
Hoe weet je dat, dacht Tessa.
Maar dat durfde ze niet te vragen.
Dan lachten ze haar misschien uit.
Tessa loopt zo snel ze kan.
Misschien ben ik ook wel verliefd, denkt ze.
Alleen weet ik het nog niet.

‘Verliefd zijn is mooi,’ zucht mama.
‘Vlinders in je buik.
Kriebels overal.
Je eet niet meer.
Je denkt altijd maar aan hem.
Je kijkt in zijn ogen en je verdrinkt.’
Mama zucht nog een keer.

Tessa kijkt naar haar boterham.
Haar buik wordt zwaar.
‘Hahaha,’ lacht de boterham.
‘Eet mij maar snel op.
Anders ben je verliefd.’
Gauw propt Tessa de boterham in haar mond.

Dat is lastig.
Ze kauwt en slikt.
Weg!
Maar nu doet haar buik toch pijn.
Snel schuift ze haar bord weg.
‘Heb je al genoeg?’ vraagt mama verbaasd.
‘Anders eet je er altijd twee.’
Maar Tessa hoort het al niet meer.

